

ZÁPIS

z obhajoby disertační práce pana Mgr. Vojtěcha Malínka

konané dne 11. září 2014

téma práce: Kapitán generace? Zdeněk Kalista a nejmladší česká literatura v letech 1919–1924

přítomní (dle prezenční listiny): doc. PhDr. Daniel Vojtěch, Ph.D. (předseda komise), doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D. (školitel), doc. PhDr. Jiří Brabec, CSc. (oponent), prof. Dr. Phil. Josef Vojvodík (oponent), prof. PhDr. Petr Bílek, CSc., doc. Mgr. Libuše Heczková, Ph.D., Mgr. Michael Špirit Ph.D.

Předseda komise p. doc. Daniel Vojtěch zahájil obhajobu a představil přítomným kandidáta.

Školitel představil doktoranda a seznámil komisi s uchazečem a jeho disertační prací.

Kandidát seznámil přítomné se svou disertační prací. Představil její primární cíl, totiž zobrazit osobnost Zdeňka Kalisty ve vztazích s jeho generačními druhy v době jejich vstupu do literatury a popsat jeho roli ve formování rané avantgardy. Zmínil se též o problémech při zpracovávání tohoto tématu, tkvících zejména v relativní nepřístupnosti Kalistovy pozůstalosti a posléze také v rozsahu zpracovávaného materiálu. Popsal a zdůvodnil své rozhodnutí členit práci do kapitol podle akademických roků a v jejich rámci do dalších plánů, které podávají obraz Kalistova života z různých hledisek a zasazují jeho osobnost do kontextu dobových dějů a myšlenkových proudů. Ve výsledku se tak nabízí významná možnost rozšířit poznání situace české literatury ve dvacátých letech 20. století a korigovat některé tradované výklady.

Poté oponenti přednesli závěry svých posudků. P. prof. Josef Vojvodík vyslovil na úvod přání, aby každá pozoruhodná postava české kultury našla svého Vojtěcha Malínka. Ocenil především akribii při pokusu o zpracování psychogramu mladého Kalisty, v němž vyniká jeho touha stát se generačním vůdcem a nemožnost jejího naplnění zejména v konkurenci Karla Teigehe a Jiřího Wolkerera. Upozornil na Kalistovo celoživotní hledání vlastní identity prostřednictvím narace a v tomto kontextu ocenil zpracovaný materiál též jako příspěvek k poznání Kalistou později mytizovaného vztahu s Wolkerem. Předloženou disertační práci ohodnotil jako pozoruhodný výkon, který vrhá světlo nejen na Zdeňka Kalistu jako významnou osobnost, ale i na „kolektivní dobrodružství“ formování avantgardy.

P. doc. Jiří Brabec předeslal, že se ve smyslu hodnocení práce shoduje s prof. Vojvodíkem. Připomněl pak v první řadě, že velká část pramenů (typicky korespondence, již je věnován velký prostor), je stále Kalistovou sebezprezentací, byť je mnohdy postavena do protikladu s autorovými později publikovanými vzpomínkami. Právě toto stále se vracející vymezování vůči počátečním spolupracovníkům a oponentům označil za pozoruhodný rys Kalistova vystupování, jemuž by bylo vhodné se dále věnovat (což ovšem nevnímá jako nedostatek předložené práce). Dále upozornil na nekonzistentní používání termínu *pozice*, v této souvislosti připomněl především sociologické pojetí Pierra Bourdieua a také texty Jana

Mukařovského. Znovu poukázal na potřebu zvýšené obezřetnosti při práci s korespondencí, zde také vzhledem k mladické autostylizaci a radikálnosti pisatelů, a obecně na nebezpečí zacházení s dopisy jako argumenty. Zmínil rovněž nemožnost vyčerpávajícího popisu každodennosti určité osoby. Závěrem vyzdvihl kandidátovu úspěšnou snahu dobrat se skrytých vztahů a práci jednoznačně doporučil k přijetí.

Následná diskuse se zaměřila na zmíněný pojem *pozice*, který kandidát podle svých vlastních slov užíval neterminologicky, bez záměrných metodologických souvislostí. Poté se přítomní věnovali obecněji problematice egodokumentů, zvláště pamětí, a Kalistovi jako určitému typu zasazování sebe sama do dějinného kontextu (ve srovnání například s Humprechtem Černínem či F. X. Šaldou); bylo zmíněno i pozoruhodné postavení Zdeňka Kalisty v oboru historie a historiografie jako další možný klíč k pochopení jeho osobnosti. Školitel nastolil otázku dalšího osudu předložené práce: vyslovil přesvědčení, že by měla posloužit jako základ budoucí knižní publikace, bylo by však pro tento účel třeba nalézt nový způsob uspořádání textu, také vzhledem k jeho nadobyčejnému rozsahu; jako jedna z možností byla navržena komentovaná edice korespondence, jež je v disertační práci štedře citována.

Po diskusi a tajném hlasování vyhlásila komise výsledek obhajoby.

Počet členů komise: 7

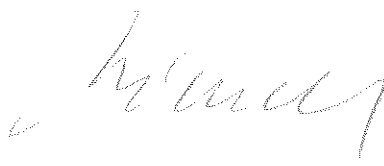
Přítomno členů komise: 7

Počet kladných hlasů: 7

Komise navrhla udělit kandidátovi p. Mgr. Vojtěchu Malínkovi titul doktor (Ph.D.).

Zapsala Eliška Davidová

Podpis předsedy komise:

Doc. WIENDEL